

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 2014 / 2557

ภราดรภาพคือพื้นฐานและหนทางสู่สันติ

1. ในสารวันสันติสากลฉบับแรกของข้าพเจ้านี้ ข้าพเจ้าขอส่งความปรารถนาดีเพื่อชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความชื่นชมยินดี และความหวัง มายังทุกคน แต่ละคน และประชาชาติ ในหัวใจของทั้งชายและหญิงทุกๆ คน มีความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่สมบูรณ์ รวมทั้งมุ่งหมายอย่างกระตือรือร้นถึงภราดรภาพ ซึ่งนำพาเราไปสัมพันธ์กับผู้อื่น และช่วยเราให้ไม่มองเห็นพวกเขาเป็นอริหรือศัตรู แต่เป็นพี่น้องชายหญิงที่เราอยากรับและสวมกอด

ภราดรภาพเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของมนุษย์ เพราะเราเป็นสิ่งมีชีวิตที่ต้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ความตระหนักรู้ที่มีชีวิตชีวาถึงการที่เราสัมพันธ์กัน ช่วยเราให้มองและปฏิบัติกับแต่ละคน เหมือนเป็นพี่น้องหญิงหรือชายอย่างแท้จริง หากปราศจากภราดรภาพแล้ว ก็เป็นไปได้ที่จะสร้างสังคมที่ยุติธรรมและสันติที่มั่นคงและถาวร เราควรระลึกไว้ว่า โดยทั่วไปแล้วภราดรภาพเป็นสิ่งแรกที่เราเรียนรู้ในครอบครัว สำคัญที่สุดเนื่องมาจากบทบาทของสมาชิกแต่ละคนที่ได้รับผิดชอบและหนุนเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะพ่อและแม่ ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของภราดรภาพทั้งหมด และด้วยเหตุนี้ ภราดรภาพจึงเป็นพื้นฐานและหนทางแรกสู่สันติ เพราะโดยกระแสเรียกแล้ว ภราดรภาพคือการแผ่ขยายความรักของตนไปสู่สังคมรอบข้าง

การเพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้งของการติดต่อสื่อสารกันและกันในโลกปัจจุบัน ทำให้เราตระหนักอย่างแน่วแน่ถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และจุดหมายปลายทางร่วมกันของประเทศต่างๆ ในการเปลี่ยนแปลงของประวัติศาสตร์ และในความแตกต่างหลากหลายทางชาติพันธุ์ สังคมและวัฒนธรรม เราเห็นเมล็ดพันธุ์ของกระแสเรียก ในการสร้างชุมชนที่ประกอบไปด้วยพี่น้องชายและหญิงผู้ยอมรับและเอาใจใส่กันและกัน แต่บ่อยครั้งกระแสเรียกนี้ ยังคงถูกปฏิเสธและละเลยในโลกที่มีลักษณะของ "โลกาภิวัตน์แห่งการเพิกเฉย" ทำให้เราที่ละเล็กละน้อยด้านชากับความทุกข์ยากของผู้อื่นและปิดประตูใจของเรา

ในหลายๆ ส่วนของโลก ดูเหมือนว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานอย่างรุนแรงยังไม่สิ้นสุด โดยเฉพาะสิทธิในการมีชีวิต และเสรีภาพในการนับถือศาสนา ปราบกฏการณ์อันน่าอนาถใจของการค้ามนุษย์ ซึ่งไล่ล่าชีวิตและความสิ้นหวังของผู้อื่นอย่างไร้ศีลธรรมนั้น เป็นตัวอย่างหนึ่งที่

ยังไม่สามารถแก้ไขได้ และพร้อมๆ กับความขัดแย้งด้านอาวุธที่โจ่งแจ้ง ก็ยังมีสงครามที่แทบจะมองไม่เห็นแต่ก็โหดร้ายและห้ำหั่นกันด้วยวิธีการต่างๆ ในภาคเศรษฐกิจ และการเงิน ซึ่งเป็นเหตุแห่งการทำลายชีวิต ครอบครัว และธุรกิจ ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันเลย

พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงชี้ให้เห็นว่า โลกาภิวัตน์ทำให้เราเป็นเพื่อนบ้านกัน แต่ไม่ได้ทำให้เราเป็นพี่น้องกัน [1] สถานการณ์ของความไม่เสมอภาค ความยากจน และความอยุติธรรมมากมาย มิใช่เป็นเพียงเครื่องหมายของภาวะปราศจากภราดรภาพที่ลึกซึ้งเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องหมายของการขาดแคลนวัฒนธรรมแห่งการเป็นปีกแผ่นหนึ่งเดียวกันด้วย อุดมการณ์ใหม่ๆ ที่เต็มไปด้วยปัจเจกนิยม การยึดถือเอาตนเองเป็นหลัก และบริโภควัตถุนิยม ทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมอ่อนแอลง และเป็นเชื้อเพลิงต่อค่านิยม "กินทิ้งกินขว้าง" ที่นำไปสู่การดูถูกเหยียดหยามและการทอดทิ้งผู้ที่อ่อนแอที่สุด และมองคนเหล่านั้นเป็น "พวกไม่มีประโยชน์" ด้วยเหตุนี้ การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันของมนุษย์ ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นที่ดูเหมือนจะให้เพื่อจะได้รับเท่านั้น ซึ่งเป็นทั้งการปฏิบัติและความเห็นแก่ตัว

ในเวลาเดียวกัน เห็นได้ชัดว่าระบบจริยธรรมร่วมสมัย ยังคงไม่สามารถสร้างสายใยที่แท้จริงของภราดรภาพได้ ทั้งนี้เพราะภราดรภาพที่ปราศจากการอ้างอิงถึงพระบิดาองค์เดียวกันผู้ทรงเป็นองค์พื้นฐานสูงสุดนั้น เป็นภราดรภาพไม่อาจยืนยงอยู่ได้ [2] ความเป็นพี่น้องที่แท้จริงท่ามกลางประชาชน แสดงให้เห็นถึงและเรียกร้องซึ่งพระบิดาผู้สูงส่ง ด้วยความสำนึกในความเป็นบิดานี้ ภราดรภาพของมนุษย์จึงรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังนี้ แต่ละบุคคลกลายเป็น "เพื่อนบ้าน" ที่เอาใจใส่ต่อผู้อื่น

"น้องชายเจ้าอยู่ที่ไหน?" (ปฐมกาล 4:9)

2. เพื่อให้เราเข้าใจอย่างครบถ้วน ถึงกระแสเรียกของมนุษย์ เพื่อภราดรภาพนี้ เพื่อให้เรารับรู้อย่างชัดเจนถึงอุปสรรคที่ขวางอยู่บนเส้นทางแห่งการเข้าใจอย่างแท้จริง และเพื่อระบุวิธีการที่จะเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราแต่ละคนจะต้องได้รับการชักนำด้วยความรู้ในแผนการของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่อย่างเด่นชัดในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

ตามหนังสือปฐมกาลในพระคัมภีร์ ประชาชนทั้งหมดถือกำเนิดมาจากพ่อแม่เดียวกัน คือ อาดัมและเอวา ซึ่งเป็นมนุษย์คู่แรกที่พระเจ้าทรงสร้างตามภาพลักษณ์และความลุ่มลึกคล้ายคลึงกับพระองค์ (เทียบ ปฐมกาล 1:26) ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดกาอินและอาเบล ตามเรื่องราวของ

ครอบครัวแรกนี้ เราจะเห็นถึงจุดเริ่มต้นของสังคม และวิวัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์แต่ละคน และประชาชาติ

อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ กากินเป็นเกษตรกรปลูกพืช อัตลักษณ์ลึกซึ้งและกระแสวิกขของ เขาทั้งสองคือการเป็นพี่น้องกัน แม้ว่าพวกเขาจะมีความแตกต่างหลากหลายกันในการงานและ วัฒนธรรม และวิถีในการสัมพันธ์กับพระเจ้าและสิ่งสร้าง การที่กากินฆาตกรรมอาเบล ถือเป็น ประจักษ์พยานอันน่าสลดใจที่ กากินปฏิเสธกระแสวิกขของตนต่อการเป็นพี่น้องกัน เรื่องราวของ พวกเขา (เทียบ *ปฐมกาล* 4:1-16) ทำให้เกิดภาระหน้าที่ยากลำบากที่ชายและหญิงทุกคนได้รับเรียกให้ แต่ละคนเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน เพื่อดำเนินชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกัน กากินไม่สามารถยอมรับพระเจ้า ที่ทรงพอพระทัยอาเบล เพราะเขาเลือกถวายแกะในฝูงตัวที่ดีที่สุดเป็นเครื่องบูชา "พระเจ้าพอ พระทัยอาเบลและเครื่องบูชาของเขา แต่ไม่พอพระทัยกากินและเครื่องบูชาของเขา" (*ปฐมกาล* 4:4-5) และฆ่าอาเบลเพราะความริษยา ด้วยเหตุนี้ เขาจึงปฏิเสธที่จะถืออาเบลเป็นน้องชาย และปฏิบัติ ต่อน้องอย่างเหมาะสม ไม่ยอมดำเนินชีวิตต่อหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าโดยยอมรับความ รับผิดชอบของตนที่จะเอาใจใส่และปกป้องคุ้มครองผู้อื่น เมื่อพระเจ้าทรงถามกากินว่า "น้องชาย เจ้าอยู่ที่ไหน?" พระองค์ถือว่ากากินต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนทำ เขาตอบพระองค์ว่า "ข้าพเจ้าไม่ ทราบ ข้าพเจ้าเป็นผู้ดูแลน้องหรือ?" (*ปฐมกาล* 4:9) หนังสือปฐมกาลบอกเราต่อจากนั้นว่า "กากิน หลบไปจากพระพักตร์ของพระเจ้า" (4:16)

เราต้องถามตัวเราเองว่า อะไรคือเหตุผลที่แท้จริง ที่ชักนำให้กากินปฏิเสธสายสัมพันธ์แห่ง ภราดรภาพ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งมิตรภาพที่เชื่อมโยงเขากับอาเบลผู้เป็น น้องชายในเวลาเดียวกันด้วย พระเจ้าเองทรงประณามและตำหนิกากินที่ร่วมมือกับความชั่ว "บาป กำลังหมอบอยู่ที่ประตูของเจ้า" (*ปฐมกาล* 4:7) แต่แทนที่กากินจะปฏิเสธและหันหลังให้ความชั่ว เขา กลับตัดสินใจ "ลงมือฆ่าอาเบลน้องชายของตน" (*ปฐมกาล* 4:8) ซึ่งถือเป็นการดูหมิ่นแผนการของ พระเจ้า ดังนั้น เขาได้ต่อต้านเสียงเรียกแรก ต่อการให้เขาเป็นบุตรของพระเจ้าและดำเนินชีวิต ด้วย การเป็นพี่น้องกัน

เรื่องราวของกากินและอาเบลสอนว่า เราได้รับเรียกโดยกำเนิดให้มาเป็นพี่น้องกัน แต่ก็มี ความสามารถอันน่าอัศจรรย์ ที่จะทรยศต่อเสียงเรียกนั้นได้ ประจักษ์พยานที่พบเห็นได้คือการ กระทำที่เห็นแก่ตัวในชีวิตประจำวันของเรา ซึ่งเป็นรากเหง้าของสงครามต่างๆ และความ อยุติธรรมมากมาย ชายหญิงจำนวนมากต้องตายไป เพราะน้ำมือของพี่น้องชายหญิงของตน ผู้ซึ่ง ไม่สามารถมองเห็นตัวเองเป็นพี่น้องกับผู้อื่น พวกเขาถูกสร้างมาเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน เพื่อเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และยอมอุทิศตนเองให้ผู้อื่น

“และท่านทั้งหลายจะเป็นพี่น้องกัน” (มธ 23:8)

3. คำถามที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปคือ ชายและหญิงในโลกนี้ จะสามารถตอบรับอย่างเต็มที่ต่อพระประสงค์เพื่อสร้างภราดรภาพ ที่พระบิดาเจ้าทรงประทานไว้ในใจของพวกเขาได้ตลอดไปหรือไม่? พวกเขาจะใช้อำนาจของตนโดยลำพังเพื่อเอาชนะความนิ่งเฉย การเอาแต่ใจตัวเอง และความเกลียดชัง และยอมรับความแตกต่างอันชอบธรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของพี่น้องชายหญิงได้หรือไม่

เราสามารถสรุปคำตอบที่พระเยซูเจ้าทรงประทานให้ โดยการเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ว่า “เพราะท่านมีพระบิดาองค์เดียวกัน ผู้ทรงเป็นพระเจ้า และท่านต่างเป็นพี่น้องชายหญิงของกันและกัน” (เทียบ มธ 23:8-9) เราจะพบพื้นฐานของภราดรภาพได้ในความเป็นบิดาของพระเจ้า เรามิได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางสายเลือดที่คลุมเครือและไม่มีผลทางประวัติศาสตร์ แต่หมายถึงความรักของพระเจ้าต่อชายหญิงแต่ละคนที่จำเพาะเจาะจงและเป็นรูปธรรมอย่างพิเศษ (เทียบ มธ 6:25-30) ความเป็นบิดานี้ก่อให้เกิดภราดรภาพที่มีประสิทธิภาพ เพราะความรักของพระเจ้าเมื่อได้รับการต้อนรับแล้ว ก็กลายเป็นเครื่องมือที่น่าเกรงขามที่สุด สำหรับการเปลี่ยนแปลงชีวิตและความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น เปิดตัวเราต่อความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวกัน และต่อการเอื้อเพื่อแบ่งปันอย่างแท้จริง

ภราดรภาพของมนุษย์เกิดขึ้นใหม่ด้วยวิธีพิเศษ ใน และ โดย พระเยซูคริสต์ อาศัยความตายและการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ ทางเขนคือสถานที่พื้นฐานอันแน่นชัดของภราดรภาพนี้ ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถสร้างขึ้นด้วยตัวเอง พระเยซูคริสต์ผู้ทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์เพื่อไถ่กู้มนุษย์ ทรงรักพระบิดาจนถึงความตายบนกางเขน (เทียบ พป 2:8) และโดยอาศัยการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ ทำให้เราเป็นมนุษย์ชาติใหม่ ที่สนิทสัมพันธ์กับพระประสงค์ของพระเจ้ากับแผนการของพระองค์ ซึ่งรวมถึงการปฏิบัติตามกระแสเรียกของเราเพื่อให้เกิดภราดรภาพอย่างสมบูรณ์

นับตั้งแต่เริ่มต้น พระเยซูเจ้าทรงรับเอาแผนการของพระบิดา โดยทรงรับรู้ถึงความสำคัญของการนี้เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด แต่พระคริสต์ผู้ทรงสละพระองค์ยอมรับความตายเพราะทรงรักพระบิดานั้น ได้กลายเป็นหลักการใหม่ที่ชัดเจนสำหรับเราทุกคน เราได้รับเรียกให้มองตัวเราเป็นพี่น้องชายหญิงของกันและกันในพระองค์ เพราะเราต่างเป็นบุตรของพระบิดาองค์เดียวกัน พระองค์เองเป็นพันธสัญญา ในความเป็นบุคคลของพระองค์นั้น เราได้คืนดีกับพระเจ้าและกับคนอื่นในฐานะที่เป็นพี่น้องชายหญิงของกันและกัน ความตายบนกางเขนของพระเยซูเจ้า นำมาสู่การ

สิ้นสุดของการแบ่งแยกระหว่างประชาชาติ ระหว่างประชาชนในพันธสัญญาและชนต่างศาสนาที่สูญเสียความหวังจนถึงขณะสุดท้ายนั้น เนื่องจากพวกเขาไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงใน พระสัญญาดังกล่าว เมื่อเราอ่านบทจดหมายถึงชาวเอเฟซัส พระเยซูคริสต์คือผู้ที่ทำให้ประชาชนทุกคนคืนดีกันในพระองค์ พระองค์ทรงเป็นองค์แห่งสันติ เพราะพระองค์ทรงทำให้ประชาชนสองชาติกลายเป็นหนึ่ง ทรงทำลายกำแพงกั้นที่แบ่งแยกพวกเขา นั่นคือ การเป็นศัตรูกัน พระองค์ทรงทำให้สองฝ่ายกลับกลายเป็นมนุษย์คนใหม่คนเดียวในพระองค์ (เทียบ 2:14-16)

ทุกคนที่ยอมรับชีวิตของพระคริสต์และดำเนินชีวิตในพระองค์ ก็ยอมรับพระเจ้าเป็นพระบิดา ยอมมอบตัวเองให้แก่พระองค์โดยสิ้นเชิง และรักพระองค์เหนือสิ่งใดทั้งปวง บุคคลที่คืนดีได้เห็นพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระบิดาของทุกคน และดังนั้น เขาได้รับแรงกระตุ้นให้ดำเนินชีวิตเพื่อสร้างภราดรภาพที่เปิดออกไปสู่ทุกคน ในพระคริสต์นั้น ผู้อื่นก็ได้รับการต้อนรับและรักในฐานะที่เป็นบุตรชายและบุตรสาวของพระเจ้า เป็นพี่น้องชายและหญิง มิใช่คนแปลกหน้า และมีใช้คู่อริหรือแม้กระทั่งศัตรูแต่ประการใด ในครอบครัวของพระเจ้านี้ ทุกคนเป็นบุตรชายหญิงของพระบิดาองค์เดียวกัน เพราะว่าพวกเขาแตกกิ่งก้านมาจากพระคริสต์ เป็นบุตรชายหญิงในพระบุตร จึงไม่มี "ชีวิตที่เราสามารถทอดทิ้งได้" ชายหญิงทุกคนเท่าเทียมกันและมีศักดิ์ศรีที่ไม่อาจล่วงละเมิดได้ ทุกคนเป็นที่รักของพระเจ้า ทุกคนได้รับการไถ่กู้ด้วยโลหิตของพระคริสต์ผู้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนและกลับคืนพระชนมชีพเพื่อทุกคน นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมเราไม่สามารถนิ่งเฉยต่อหน้าพี่น้องชายหญิงของเราทั้งหลายได้

ภราดรภาพคือพื้นฐานและหนทางสู่สันติ

4. ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น เป็นการง่ายที่จะยอมรับว่า ภราดรภาพคือพื้นฐาน และ หนทางสู่สันติ สมณสาสน์ด้านสังคมที่เขียนโดยพระสันตะปาปาองค์ก่อนๆ ช่วยได้มากในเรื่องนี้ เราสามารถค้นหาคำนิยามของสันติได้อย่างเพียงพอจากสมณสาสน์ต่างๆ เช่น การพัฒนาประชาชาติ (*Populorum Progressio*) โดย พระสันตะปาปาปอล ที่ 6 และ ความห่วงใยด้านสังคม (*Sollicitudo Rei Socialis*) โดยพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ในสมณสาสน์ฉบับแรก เราเรียนรู้ว่า การพัฒนาประชาชาติทั้งครบคือชื่อใหม่ของสันติภาพ [3] ในสมณสาสน์ฉบับที่สอง เราสรุปว่า สันติคือ ผลของการเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวกัน [4]

พระสันตะปาปาปอล ที่ 6 ทรงระบุว่าไม่เพียงแต่มนุษย์แต่ละคนเท่านั้น แต่ประเทศต่างๆ ด้วย ต้องคบหากันด้วยจิตตารมณ์แห่งภราดรภาพ พระองค์กล่าวว่า "ในความเข้าใจร่วมกัน และมิตรภาพนี้ และในความสนิทสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์นี้ เราต้อง... ทำงานร่วมกันด้วยเพื่อสร้างอนาคต

แห่งเผ่าพันธุ์มนุษยชาติเดียวกัน" [5] ประการแรก หน้าทีนี้เป็นของผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุด พันธกรณีของพวกเขาที่มีรากอยู่ในภราดรภาพของมนุษย์ที่เหนือธรรมชาติ และแสดงออกได้ในสาม ทางด้วยกัน คือ *หน้าที่แห่งความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวกัน* ซึ่งเรียกร้องประเทศร่ำรวยกว่าให้ ช่วยเหลือประเทศที่พัฒนาน้อยกว่า *หน้าที่ต่อความยุติธรรมในสังคม* ซึ่งเรียกร้องให้ปรับปรุง ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชาติที่เข้มแข็งกว่า กับประชาชาติที่อ่อนแอกว่า เพื่อให้มีความ ยุติธรรมมากยิ่งขึ้น และ *หน้าที่เมตตาธรรมสากล* ซึ่งส่งผลต่อการส่งเสริมโลกที่มีความเป็นมนุษย์ มากขึ้นสำหรับทุกคน เป็นโลกที่มนุษย์แต่ละคนมีอะไรที่จะให้และรับ โดยต้องไม่ให้ความ เจริญก้าวหน้าของคนหนึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาของคนอื่นๆ [6]

ดังนั้น หากเราถือสันติเป็นผลพวงของ*ความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวกัน* เราก็ไม่สามารถละเลย ต่อการยอมรับว่าภราดรภาพเป็นพื้นฐานหลักของสันติภาพ พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ทรง ยืนยันว่า สันติคือความดีที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ ความดีนี้เป็นของมนุษย์ทุกคน หรือไม่เช่นนั้นก็ไม่ เป็นของผู้ใดเลย สันติจะเกิดขึ้นได้และเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงในฐานะที่เป็นคุณภาพสูงสุดของ ชีวิต และเป็นการพัฒนามนุษย์มากขึ้นและอย่างยั่งยืนได้ก็ต่อเมื่อ ได้รับการชี้นำด้วยความ เป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวกัน ด้วย "การตัดสินใจอย่างแน่วแน่มั่นคงและเพียรทน ที่จะอุทิศตนเพื่อ สร้างสรรค์ความดีส่วนรวม" [7] ซึ่งหมายถึงมิได้ถูกชักนำด้วย "ความต้องการผลกำไร" หรือ "ความกระหายอำนาจ" สิ่งที่เราต้องการคือความเต็มใจที่จะ "สละตัวเอง" เพื่อประโยชน์ของผู้อื่น มากกว่าจะเอาไรต์เอาเปรียบพวกเขา และเพื่อ "รับใช้พวกเขา" แทนที่จะกดขี่พวกเขาเพื่อ ผลประโยชน์ของตนเอง "คำว่า 'สิ่งอื่น' ไม่ว่าจะส่วนบุคคล ประชาชนหรือประเทศ [จะต้องไม่ถูก มอง] เป็นเพียงแค่เครื่องมือบางอย่างที่มีความสามารถทำงานและมีพลังกำลัง เพื่อถูกใช้และถูก เอาไรต์เอาเปรียบด้วยต้นทุนที่ต่ำ และถูกทอดทิ้งเมื่อหมดประโยชน์แล้ว แต่ต้องถูกมองว่าเป็น "เพื่อนบ้าน" เป็น "ผู้ช่วย" ของเรา [8]

ความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวกันแบบคริสตชน เชื่อว่าเพื่อนบ้านของเราจะได้รับความรักมิใช่ เพียงแค่ในฐานะ "มนุษย์ที่มีสิทธิของตนทั้งชายและหญิง และมีความเสมอภาคพื้นฐาน เช่นเดียวกับคนอื่นๆ เท่านั้น แต่ในฐานะเป็นภาพลักษณ์ที่มีชีวิตของพระบิดาเจ้า ผู้ได้รับการไถ่กู้ ด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ และอยู่ภายใต้การทำงานอย่างถาวรของพระจิตเจ้า" [9] ใน ในฐานะเป็นพี่น้องชายหญิงอีกคน พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 กล่าวว่า "ถึงจุดนั้นจิตสำนึกถึง ความเป็นบิดาของพระเจ้าร่วมกัน การตระหนักถึงความเป็นพี่น้องของทุกคนในพระคริสต์ - 'เป็น ลูกในพระบุตร' - รวมทั้งยอมรับถึงการประทับอยู่และกิจการที่ชีวิตของพระจิตเจ้า จะทำให้

เรามีวิสัยทัศน์ต่อโลกด้วยหลักเกณฑ์ใหม่ สำหรับการให้ความหมาย" [10] และเพื่อเปลี่ยนแปลงโลกด้วย

ภราดรภาพ คือสิ่งจำเป็นอันดับแรกในการต่อสู้กับความยากจน

5. ในสมณสาสน์ "ความรักในความจริง" พระสันตะปาปาองค์ก่อนเตือนโลกว่า การไร้ซึ่งภราดรภาพระหว่างประชาชาติ และมนุษย์ทั้งชายและหญิง เป็นสาเหตุสำคัญของความยากจน [11] ในหลายๆ สังคม เราพบเห็นการขาดแคลนความสัมพันธ์อย่างที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งในครอบครัวและสังคม เราเป็นห่วงกังวลต่อลักษณะต่างๆ ของความยากลำบาก การถูกทำให้หมดความสำคัญ การถูกโดดเดี่ยว และยังเห็นถึงรูปแบบต่างๆ ของการพึ่งพาทางการแพทย์ที่กำลังเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ซึ่งเราจะเอาชนะความยากจนประเภทนี้ได้ ก็ด้วยการค้นพบใหม่และให้คุณค่าต่อความสัมพันธ์ของการเป็นพี่น้องกัน ในหัวใจของครอบครัวและชุมชนเท่านั้น โดยการแบ่งปันความชื่นชมยินดีและความโศกเศร้า ความยากลำบาก และชัยชนะที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์

นอกจากนั้น หากในด้านหนึ่งเราเห็นการลดลงของ *ความยากจนสัมบูรณ์* แต่ในอีกด้านหนึ่งนั้น เราก็ไม่อาจละเลยที่จะยอมรับว่า *ความยากจนสัมพัทธ์* ก็กำลังเพิ่มมากขึ้น นั่นคือความไม่เสมอภาคระหว่างประชาชนและกลุ่มคนที่ดำรงชีวิตอยู่ด้วยกันในบางพื้นที่ หรือในบริบททางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ถูกระบุขึ้น ในเรื่องนี้จำเป็นต้องมีนโยบายที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมหลักการว่าด้วยภราดรภาพ ซึ่งจะเป็นหลักประกันมั่นคงแก่ประชาชน ผู้มีความเสมอภาคในศักดิ์ศรีและสิทธิขั้นพื้นฐาน ว่าเขาจะสามารถเข้าถึงทุน การบริการต่างๆ ทรัพยากร การศึกษา สาธารณสุขและเทคโนโลยี เพื่อว่าบุคคลทุกคนได้มีโอกาสแสดงออก และดำเนินการโครงการชีวิตของตนทั้งชายและหญิงให้บรรลุผลได้ อีกทั้งสามารถพัฒนาความเป็นบุคคลมนุษย์อย่างเต็มที่

สิ่งหนึ่งที่เห็นคือ ความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ต่างๆ สำหรับลดความไม่สมดุลของรายได้ที่เกินขอบเขต เราต้องไม่ลืมคำสอนของพระศาสนจักรที่เรียกว่า *การจำนองทางสังคม* ตามที่นักบุญโทมัส อควีนาส กล่าวไว้ว่า แม้จะถูกต้องตามกฎหมายและจำเป็นจริงๆ ก็ตาม "ที่ประชาชนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน" [12] แต่ในเรื่องการใช้ประโยชน์แล้ว "พวกเขาถือครองกรรมสิทธิ์ไม่เพียงเป็นของตนเท่านั้น แต่เป็นของผู้อื่นด้วยเช่นกัน เพื่อให้วัตถุประสงค์เหล่านั้นเกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น เฉกเช่นเดียวกับตนเอง" [13]

ในท้ายที่สุด ยังมีอีกรูปแบบหนึ่งในการส่งเสริมภราดรภาพที่เอาชนะความยากจนได้ ซึ่งต้องถือเป็นพื้นฐานของรูปแบบอื่นๆ ทั้งหมด นั่นคือการปล่อยวางของผู้ที่เลือกดำเนินชีวิตแบบจริงจัง เป็นสำคัญ และการปล่อยวางของผู้ที่แบ่งปันทรัพย์สินของตน เพื่อเขาจะได้มีประสบการณ์แห่งความสนิทสนมพันธ์ฉันพี่น้องกับผู้อื่น การปฏิบัตินี้คือพื้นฐานสำหรับการติดตามพระเยซูคริสต์และการเป็นคริสตชนที่แท้จริง นี่มิใช่เพียงแต่กรณีของผู้ถวายตัวและปฏิญาณตนถึงความยากจนเท่านั้น แต่ยังหมายถึงบรรดาครอบครัวและพลเมืองทั้งหลายที่รับผิดชอบ ผู้ที่เชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ ว่า ความสัมพันธ์ฉันพี่น้องของตนกับเพื่อนบ้าน เป็นความดีที่ล้ำค่าที่สุดของพวกเขา

การค้นพบภราดรภาพในทางเศรษฐกิจ

6. วิถีชีวิตทางการเงินและเศรษฐกิจในยุคสมัยปัจจุบัน ซึ่งเกิดมาจากการที่มนุษย์ถอยห่างออกจากพระเจ้าและเพื่อนบ้านของตน ในด้านหนึ่งก็มาจากความโลภที่จะได้มาซึ่งวัตถุปัจจัย ขณะที่อีกด้านหนึ่ง มาจากความเลื่อมไทรมของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและชุมชน ได้ผลักดันให้มนุษย์แสวงหาความพึงพอใจ ความสุข ความมั่นคงในการบริโภคและการมีรายได้เกินสัดส่วนตามหลักเศรษฐกิจที่ถูกต้อง ในปี 1979 พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ได้เรียกร้องให้ใส่ใจต่อ "อันตรายที่มองเห็นได้อย่างแท้จริง การที่มนุษย์เข้าครอบครองโลกแห่งสรรพสิ่ง ทำให้เกิดความก้าวหน้าอย่างใหญ่หลวงอยู่นั้น เขาก็สูญเสียสาระที่สำคัญของชีวิตแห่งการเป็นผู้นครอบครอง และปล่อยให้ความเป็นมนุษย์ของตนต้องตกเป็นเบี้ยล่างของโลกในหลายๆ ทาง และตัวเองก็ต้องได้รับผลกระทบจากการทุจริตเอารัดเอาเปรียบในหลายๆ ด้านด้วย แม้ว่าบ่อยครั้งที่การเอารัดเอาเปรียบนั้นไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรงก็ตาม แต่มันทะลุเข้าไปในองค์ประกอบของชีวิตชุมชนโดยรวม เข้าไปถึงระบบการผลิต รวมทั้งใช้เครื่องมือสื่อสารสังคม เป็นตัวแทรกแซงและกดดันด้วย" [14]

วิถีชีวิตเศรษฐกิจหลายๆ ครั้งที่ผ่านมา ถือเป็นเวลาเหมาะสมต่อการหันกลับมาทบทวนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจของเรา และทำการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต วิถีชีวิตในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีผลรุนแรงต่อชีวิตผู้คนก็ตาม แต่ก็ยังเชื่อให้เรามีโอกาสที่ดีในการค้นพบคุณธรรมแห่งความรอบคอบมัธยัสถ์ การควบคุมอารมณ์ ความยุติธรรมและความเข้มแข็ง คุณธรรมเหล่านี้ สามารถช่วยเราเอาชนะห้วงเวลาแห่งความยากลำบาก และค้นหาสายสัมพันธ์ของการเป็นพี่น้องกันที่เชื่อมโยงเรากับผู้อื่นอีกครั้ง ด้วยความเชื่อมั่นอย่างลึกซึ้งซึ่งว่า มนุษย์ต้องการและสามารถได้รับสิ่งอื่น ที่มากกว่าการแสวงหาผลประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน เหนืออื่นใด คุณธรรมเหล่านี้จำเป็นสำหรับการสร้างและธำรงรักษาสังคมที่สอดคล้องกับศักดิ์ศรีของมนุษย์

ภราดรภาพ หยดยิ่งสงคราม

7. ในปีที่ผ่านมา พี่น้องชายหญิงของเราจำนวนมาก ยังต้องสู้ทนอยู่กับประสบการณ์แห่งการทำลายล้างของสงคราม ซึ่งเป็นบาดแผลร้ายลึกที่สร้างความเสียหายต่อภราดรภาพ

ความขัดแย้งมากมายเกิดขึ้นท่ามกลางความเพิกเฉย สำหรับผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่อาวุธได้สร้างความโหดร้ายและการทำลายล้าง ข้าพเจ้าขอให้หลักประกันแก่พวกท่านว่า ข้าพเจ้าและพระศาสนจักรอยู่เคียงข้างท่าน เป็นพระศาสนจักรที่มีพันธกิจในการนำความรักของพระคริสต์ไปสู่ผู้รับเคราะห์ที่ปกป้องตัวเองไม่ได้ จากสงครามที่ถูกหลงลืมไปแล้ว โดยอาศัยคำภาวนาของพระศาสนจักรเพื่อสันติภาพ การรับใช้ผู้บาดเจ็บ ผู้หิวโหย ผู้อพยพ ลี้ภัย และพลัดพรากจากถิ่นฐาน และทุกคนที่ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความกลัว พระศาสนจักรยังป่าวร้องไปยังบรรดาผู้นำทั้งหลาย ถึงเสียงร้องแห่งความเจ็บปวดและความทุกข์ยาก เพื่อพวกเขาจะได้จัดรูปแบบต่างๆ ของการเป็นปรปักษ์ต่อกัน ยุติการข่มเหงรังแก และทำให้การละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานหมดสิ้นไป [15]

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าขอเรียกร้องอย่างจริงจัง ไปยังทุกคนที่หวนเมตตาพันธู์แห่งความรุนแรงและความตายโดยการใช้กำลังอาวุธ แทนที่จะคิดอย่างง่าย ๆ ว่า บุคคลนี้เป็นศัตรูสมควรถูกโจมตีในวันนี้ให้กลับมามองเห็นว่าเขาเป็นพี่น้องชายหญิงของท่าน และยับยั้งมือของท่านไว้ เลิกหนทางแห่งอาวุธ และออกไปพบผู้อื่นเพื่อการเสวนา ขออภัย และคืนดีกัน เพื่อจะได้สร้างสรรค์ความยุติธรรม ความไว้วางใจและความหวังรอบๆ ตัวท่านขึ้นมาใหม่ "จากจุดยืนนี้ เห็นได้ชัดว่า สำหรับประชาชาติในโลกนี้ ความขัดแย้งด้านอาวุธยังคงเป็นการปฏิเสธความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างประเทศอย่างจริงจัง และสร้างความแตกแยกอย่างรุนแรง ทั้งยังก่อให้เกิดบาดแผลลึก ซึ่งต้องใช้เวลาหลายปีในการรักษาเยียวยา สงครามคือการปฏิเสธที่เป็นรูปธรรม ต่อการดำเนินตามเป้าหมายทางเศรษฐกิจ และสังคมที่ยิ่งใหญ่ ที่ประชาคมระหว่างประเทศกำหนดไว้" [16]

กระนั้นก็ดี トラบใดที่อาวุธจำนวนมากยังคงหมุนเวียนอยู่เช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ข้ออ้างใหม่ๆ ก็เกิดขึ้นเพื่อชักนำไปสู่การเป็นปรปักษ์กัน ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าขอยืนยันขอเรียกร้องของพระสันตะปาปาองค์ก่อนๆ ว่าขอให้ทุกฝ่ายยุติการค้าอาวุธและลดกำลังอาวุธ เริ่มจากการลดอาวุธนิวเคลียร์และอาวุธเคมี

อย่างไรก็ตาม เราอดไม่ได้ที่จะวิจารณ์ถึงข้อตกลงระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศ ที่ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นที่ต้องการอย่างใหญ่หลวง แต่ข้อตกลงและกฎหมายดังกล่าว ก็ยังไม่พอเพียงต่อการปกป้องคุ้มครองมนุษยชาติจากความเสี่ยงที่จะเกิดความขัดแย้ง

ทางอาวู การกลับจิตกลับใจจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งช่วยให้ทุกคนยอมรับผู้อื่นเป็นพี่น้องชายหญิงที่จะต้องเอาใจใส่และทำงานร่วมกัน เพื่อสร้างชีวิตให้บรรลุไปตามที่ทุกคนคาดหวัง นี่คือนิยามที่เข้มแข็งที่มั่นคงใจต่อความริเริ่มของประชาสังคมรวมไปถึงองค์กรศาสนา เพื่อส่งเสริมสันติภาพข้าพเจ้ามีความหวังว่าการมุ่งมั่นอุทิศตนในแต่ละวันของทุกๆ คน จะบังเกิดผลอย่างต่อเนื่อง และกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิที่จะมีสันติภาพ ซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับสิทธิอื่นๆ ทุกประการ ก็จะเกิดการบังคับใช้อย่างเป็นผลด้วย

การทุจริตและอาชญากรรม คุณภาพการปกครอง

8. ขอบเขตของกรรการปกครองยังเกี่ยวข้องกับความต้องการบรรลุถึงเป้าหมายของชายหญิงแต่ละคนด้วย ความปรารถนาอันแรงกล้าที่ขอด้วยเหตุผลของประชาชน โดยเฉพาะของเยาวชนไม่ควรถูกปิดกั้นหรือลวงละเมิด รวมทั้งความหวังของประชาชนที่จะทำให้ความใฝ่ฝันของตนเป็นจริงก็ต้องไม่ถูกปล้นด้วย กระนั้นก็ดี ความมุ่งมาดปรารถนาต้องไม่ปะปนไปกับการใช้อำนาจในทางที่ผิด ในทางตรงกันข้าม ประชาชนควรแข่งขันที่จะเคารพยกย่องกันและกัน (เทียบ รม 12:10) หากคิดเห็นไม่ตรงกัน ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็ควรรำลึกไว้เสมอว่าเราต่างก็เป็นพี่น้องชายหญิงของกันและกัน ดังนั้น จงสอนกันและกันและสอนตัวเอง มิให้มองเพื่อนบ้านเป็นศัตรูหรือเป็นคู่อริที่จะต้องกำจัดเสีย

กรรการปกครองสร้างสันติในสังคม เพราะสร้างดุลยภาพระหว่างเสรีภาพและความยุติธรรมระหว่างความรับผิดชอบส่วนตัวและความเป็นปึกแผ่นหนึ่งเดียวกัน ระหว่างความดีของส่วนบุคคลและความดีของส่วนรวม และในส่วนประชาคมการเมืองจะต้องปฏิบัติด้วยความโปร่งใสและรับผิดชอบเพื่อความดีทั้งหมดนี้ พลเมืองต้องเข้าใจว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองทำหน้าที่แทนตนในประเด็นเกี่ยวกับเสรีภาพ อย่างไรก็ตามก็ดี ความแตกแยกระหว่างพลเมืองและองค์กรสถาบันต่างๆ จากผลประโยชน์ของพรรคการเมืองที่ทำให้ความสัมพันธ์ดังกล่าวต่างพร้อยและอ่อนแอลง ได้ทำให้บรรยากาศของความขัดแย้งยืดยาวต่อไป

จิตตารมณ์แห่งกรรการปกครองที่แท้จริง มีชัยต่อความเห็นแก่ตัวของแต่ละคน ซึ่งตรงข้ามกับความสามารถของประชาชนที่จะดำรงชีวิตด้วยเสรีภาพ และอยู่อย่างกลมเกลียวระหว่างพวกเดียวกันเอง ความเห็นแก่ตัวดังกล่าวพัฒนาไปตามสังคม ไม่ว่าจะไปในรูปการทุจริต ซึ่งกระจายไปทั่วในปัจจุบัน หรือในการตั้งองค์กรอาชญากรรมจากกลุ่มเล็กๆ ไปสู่กลุ่มที่มีการจัดตั้งในระดับโลก กลุ่มเหล่านี้ปฏิเสธกฎหมายและความยุติธรรม ทำลายแก่นแท้แห่งศักดิ์ศรีของบุคคลมนุษย

องค์กรเหล่านี้ทำผิดต่อพระเจ้าอย่างใหญ่หลวง ทำร้ายคนอื่นและทำลายสิ่งแวดล้อม ร้ายยิ่งกว่านั้นเมื่อองค์กรเหล่านี้โยงโย่กับศาสนา

ข้าพเจ้ายังคิดถึงเรื่องน่าสลดใจของการทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเก็บเกี่ยวผลกำไรโดยละเมิดศีลธรรมและกฎหมายบ้านเมือง ข้าพเจ้าคิดถึงการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและมลภาวะอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเอารัดเอาเปรียบแรงงานที่น่าเศร้า ข้าพเจ้ายังคิดถึงการค้าเงินที่ผิดกฎหมายและการเก็งกำไรด้านการเงิน ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าทั้งสองเรื่องนี้เป็น การปล้นสะดมและเป็นอันตรายต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม ทำให้มนุษย์ทั้งชายและหญิงเรือนล้านตกอยู่ในความยากจน ข้าพเจ้าคิดถึงการค้าประเวณี ซึ่งเก็บเกี่ยวดอกผลจากเหยื่อผู้บริสุทธิ์ทุกๆ วัน โดยเฉพาะเยาวชน ทำให้พวกเขาหมดอนาคต ข้าพเจ้าคิดถึงความน่าเกลียดน่าชังของการค้ามนุษย์ อาชญากรรม และการล่วงละเมิดผู้เยาว์ ความน่ากลัวของระบบทาสที่ยังคงมีอยู่ในหลายๆ ส่วนของโลก โศกนาฏกรรมของแรงงานอพยพที่ป่วยๆ มักถูกมองข้าม พวกเขาเป็นเหยื่อการเอารัดเอาเปรียบอย่างน่าอับอายและผิดกฎหมายอยู่เสมอๆ พระสันตะปาปาฟรานซิส ที่ 23 เขียนไว้ว่า "ไม่มีสังคมใดที่ความเป็นมนุษย์ตั้งบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ทางอำนาจ แทนที่สังคมจะส่งเสริมให้ประชาชนได้บรรลุถึงความเจริญเติบโตและความครบครันตามที่ควรจะเป็น แต่กลับกลายเป็นว่าสังคมแบบนี้กดขี่และปิดกั้นเสรีภาพของพวกเขา" [17] กระนั้นก็ดี มนุษย์สามารถพบกับ การเปลี่ยนแปลง พวกเขาต้องมั่นใจว่าจะสามารถปรับเปลี่ยนชีวิตของตน ข้าพเจ้าปรารถนาให้สารนี้เป็นสารแห่งความหวังและความเชื่อมั่นสำหรับทุกคน แม้แต่สำหรับผู้ที่ประกอบ อาชญากรรมอันโหดร้าย เพราะพระเจ้าไม่ต้องการให้คนบาปถึงแก่ความตาย แต่ทรงต้องการให้พวกเขากลับจิตกลับใจ และมีชีวิตอยู่ (เทียบ *อิสค* 18:23)

ในบริบทความสัมพันธ์ทางสังคมของมนุษย์โดยทั่วไป เมื่อเรามองอาชญากรรมและการลงโทษ ก็อดไม่ได้ที่จะคิดถึงสภาพไม่เหมาะสมสำหรับมนุษย์ที่พบได้ในเรือนจำจำนวนมาก ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้ถูกคุมขัง มักจะถูกลดสถานะให้ต่ำกว่าสภาพความเป็นมนุษย์ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของพวกเขาถูกล่วงละเมิด ความหวังและความปรารถนาที่จะฟื้นฟูถูกปิดกั้น พระศาสนจักรทำงานมากมายในสภาพแวดล้อมเช่นนี้ ส่วนมากทำอย่างเงียบๆ ข้าพเจ้าขอเตือนใจและให้กำลังใจแก่ทุกคนให้ทำมากขึ้น ด้วยความหวังว่า ความมานะบากบั่นของชายหญิงที่กล้าหาญจำนวนมากที่ทำงานในเรื่องเหล่านี้ จะได้รับการสนับสนุนมากยิ่งขึ้น อย่างยุติธรรมและซื่อสัตย์ สุจริตจากเจ้าหน้าที่บ้านเมืองด้วย

ภราดรภาพ ช่วยรักษาและหล่อเลี้ยงธรรมชาติ

9. ครอบครัวมนุษย์ได้รับพระพรร่วมกันจากพระผู้สร้างนั่นคือ ธรรมชาติ ธรรมชาติของคริสตชนต่อสิ่งสร้างได้รวมเอาการตัดสินใจเชิงบวกเกี่ยวกับความชอบธรรมของกิจกรรมต่อธรรมชาติ หากกิจกรรมเหล่านี้มุ่งให้เกิดประโยชน์ และมีการดำเนินการอย่างรับผิดชอบ กล่าวคือด้วยการยอมรับ "กฎ" ที่จารึกไว้ในธรรมชาติ และด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดเพื่อประโยชน์สำหรับทุกคน โดยการเคารพต่อความงาม เป้าหมายสุดท้ายและประโยชน์ ของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด และพื้นที่ในระบบนิเวศของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ธรรมชาติมิได้เพื่อให้มนุษย์ดูแล และเราได้รับเรียกให้ดูแลธรรมชาติอย่างรับผิดชอบ กระนั้นก็ดี บ่อยๆ เรามักจะถูกขับเคลื่อนด้วยความโลภและความหยิ่งยโสต่อการควบคุม การครอบครอง การจัดการและการใช้ประโยชน์ เรามิได้รักษาธรรมชาติ เรามิได้เคารพธรรมชาติ หรือเห็นว่าธรรมชาติเป็นพระพรที่ทรงเมตตา ซึ่งเราต้องดูแลเอาใจใส่เพื่อประโยชน์ของพี่น้องชายหญิงของเรา รวมไปถึงชนรุ่นต่อไปในอนาคตด้วย

ภาคเกษตรเป็นภาคการผลิตขั้นพื้นฐาน ที่มีกระแสเรียกสำคัญให้หล่อเลี้ยงและปกป้องคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเลี้ยงดูมนุษยชาติเป็นพิเศษ ในเรื่องนี้ ความหิวโหยอันน่าอดสูที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในโลก ผลักดันให้ข้าพเจ้าตั้งคำถามว่า เราใช้ทรัพยากรของโลกอย่างไร? สังคมร่วมสมัยควรสะท้อนให้เห็นถึงลำดับความสำคัญของเป้าหมายของการผลิต เป็นหน้าที่อันเร่งด่วนอย่างแท้จริงที่จะใช้ทรัพยากรของโลกไปในทางที่ทุกคนได้หลุดพ้นจากความหิวโหย การริเริ่มและวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้มีมากมาย และมีได้จำกัดเพียงแต่การเพิ่มผลผลิต เป็นที่รับรู้กันแล้วว่า การผลิตในปัจจุบันนั้นเพียงพอ แต่กระนั้น ก็ยังมีบุคคลเรือนล้านที่ยังคงทุกข์ยากและเสียชีวิตไปเพราะความหิวโหย และนี่คือความอัปยศอย่างแท้จริง ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องหาหนทางที่มนุษย์ทุกคนจะได้รับประโยชน์จากผลผลิตของโลก ไม่เพียงแต่หลีกเลี่ยงช่องว่างที่กว้างมากยิ่งขึ้น ระหว่างผู้ที่มีมากกว่า และผู้ที่ต้องพอใจกับเศษอาหาร แต่เหนืออื่นใด เพราะนี่คือปัญหาเกี่ยวกับความยุติธรรม ความเสมอภาค และการเคารพต่อมนุษย์แต่ละคน ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอเตือนทุกคน ให้รำลึกถึงความจำเป็นของเป้าหมายสากลของสิ่งสร้างทั้งหมด ซึ่งเป็นหลักการขั้นพื้นฐานประการหนึ่งของคำสอนทางสังคมของพระศาสนจักร การเคารพต่อหลักการนี้ คือเงื่อนไขสำคัญในการเอื้อให้มีการเข้าถึงปัจจัยสำคัญพื้นฐาน อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ซึ่งเป็นสิ่งแต่ละบุคคลต้องการ และมีสิทธิที่จะได้ปัจจัยเหล่านี้

บทสรุป

10. เราจำเป็นต้องค้นหาให้ความรัก มีประสบการณ์ ประกาศ และเป็นประจักษ์พยานต่อภราดรภาพ แต่ความรักเท่านั้น ซึ่งเป็นพระพรที่เราได้รับมาจากพระเจ้า ช่วยให้เราสามารถยอมรับ และมีประสบการณ์ต่อภราดรภาพอย่างครบถ้วน

ความเป็นจริงที่จำเป็นและเหมาะสมต่อการเมืองและเศรษฐกิจ ไม่อาจถูกลดลงเป็นเพียงความรู้ทางวิชาการที่ขาดอุดมคติ และไม่ใส่ใจต่อมิติเหนือธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อการเปิดใจต่อพระเจ้าเช่นนี้ขาดหายไป กิจการทุกอย่างของมนุษย์ก็จะเสื่อมโทรม และบุคคลมนุษย์ถูกลดลงไปเป็นเพียงวัตถุที่สามารถถูกเอาเปรียบได้ เมื่อใดที่การเมืองและเศรษฐกิจเปิดให้มีการเคลื่อนไหวภายในปริมาตรอย่างเต็มที่ ด้วยความไว้วางใจในองค์พระเป็นเจ้าผู้ทรงรักมนุษย์ทั้งชายและหญิงแต่ละคน เมื่อนั้นการเมืองและเศรษฐกิจ ก็จะเป็นระบบที่ตั้งอยู่บนฐานของจิตตารมณ์แห่งความรักเมตตาอันพี่น้องอย่างแท้จริง และกลายเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิผลของการพัฒนามนุษย์ทั้งครบและการสร้างสันติ

เราคริสตชนเชื่อว่าในพระศาสนจักรนั้น เราทุกคนต่างก็เป็นสมาชิกของร่างกายเดียวกัน ทุกคนจำเป็นต้องกันและกันเพื่อความดีส่วนรวม เพราะแต่ละคนต่างก็ได้รับพระพรตามพระพรของพระคริสต์ (เทียบ *ฮฟ 4:7, 25; 1 คร 12:7*) พระคริสต์เสด็จมายังโลกเพื่อนำพระพรตามของพระเจ้ามาสู่เรา กล่าวคือ ความเป็นไปได้ของการมีส่วนร่วมในชีวิตของพระองค์ นี่หมายถึงการถักทอสายใยความสัมพันธ์อันพี่น้องที่มีคุณลักษณะของการพึ่งพาอาศัยที่ถ้อยอาศัยกัน การให้อภัย และการอุทิศตัวเองอย่างเต็มที่ ตามความกว้างและความลึกของความรักของพระเจ้า ที่ทรงมอบให้มนุษย์ชาติในพระองค์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขนและกลับคืนพระชนมชีพ ซึ่งทรงรวบรวมทุกคนมาหาพระองค์ "บัญญัติใหม่ที่เรามอบให้ท่าน ขอให้ท่านรักกันและกัน เรายกท่านอย่างไร ท่านก็จะรักกันและกันเถิด ด้วยเหตุนี้ ทุกคนก็จะรู้ว่าท่านเป็นศิษย์ของเรา หากท่านมีความรักต่อกันและกัน" (*ยน 13:34-35*) นี่คือการที่เรียกเราแต่ละคนให้ก้าวไปข้างหน้า ให้มีความเข้าใจ เข้าใจ รับฟังต่อความทุกข์ยาก และความหวังของผู้อื่น แม้กระทั่งคนที่อยู่ไกลจากเรามากที่สุด และก้าวเดินไปในหนทางที่เรียกเรา นั่นคือ ความรัก ซึ่งรู้วิธีที่จะให้และใช้ความรักอย่างเสรี เพื่อความดีของพี่น้องชายหญิงของเราทุกคน

พระคริสต์ทรงโอบกอดมวลมนุษยชาติทุกคน และไม่ต้องการให้คนใดคนหนึ่งต้องสูญหายไป "เพราะพระเจ้าทรงส่งพระบุตรมายังโลก มิใช่เพื่อประณามโลก แต่เพื่อให้โลกได้รอด อาศัยพระองค์" (*ยน 3:17*) พระองค์ทรงกระทำการดังกล่าว โดยมีได้กดขี่หรือบังคับผู้ใดให้เปิดประตู

หัวใจและความคิดให้พระองค์ "ท่านที่ เป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด จงทำตนเป็นผู้ที่น้อยที่สุด ผู้ที่เป็นผู้นำ จงเป็นผู้รับใช้" พระเยซูคริสต์ทรงตรัสว่า "เราอยู่ในหมู่ท่าน เป็นดังผู้รับใช้" (ลก 22:26-27) ดังนั้น กิจการทุกอย่างจะต้องมีลักษณะของท่านที่แห่งการรับใช้ผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ห่างไกลที่สุดและ มีคนรู้จักน้อยที่สุด การรับใช้เป็นจิตวิญญาณแห่งภราดรภาพที่สร้างสันติ

ขอพระนางมารีย์ พระมารดาของพระเยซูเจ้า ช่วยให้เราเข้าใจและดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ด้วยภราดรภาพ ที่เกิดมาจากหัวใจของพระบุตรของพระนาง เพื่อนำสันติมาสู่มนุษยแต่ละคนใน โลกที่รักของเรา

จากวาติกัน 8 ธันวาคม 2013

พระสันตะปาปาฟรังซิส

-
- [1] Cf. Encyclical Letter *Caritas in Veritate* (29 June 2009), 19: AAS 101 (2009), 654-655.
  - [2] Cf. FRANCIS, Encyclical Letter *Lumen Fidei* (29 June 2013), 54: AAS 105 (2013), 591-592.
  - [3] Cf. PAUL VI, Encyclical Letter *Populorum Progressio* (26 March 1967), 87: AAS 59 (1967), 299.
  - [4] Cf. JOHN PAUL II, Encyclical Letter *Sollicitudo Rei Socialis* (30 December 1987), 39: AAS 80 (1988), 566-568.
  - [5] Encyclical Letter *Populorum Progressio* (26 March 1967), 43: AAS 59 (1967), 278-279.
  - [6] Cf. *ibid.*, 44: AAS 59 (1967), 279.
  - [7] Encyclical Letter *Sollicitudo Rei Socialis* (20 December 1987), 38: AAS 80 (1988), 566.
  - [8] *Ibid.*, 38-39: AAS 80 (1988), 566-567.
  - [9] *Ibid.*, 40: AAS 80 (1988), 569.
  - [10] *Ibid.*
  - [11] Cf. Encyclical Letter *Caritas in Veritate* (29 June 2009), 19: AAS 101 (2009), 654-655.
  - [12] *Summa Theologiae* II-II, q. 66, art. 2.

- [13] SECOND VATICAN ECUMENICAL COUNCIL, Pastoral Constitution on the Church in the Modern World *Gaudium et Spes*, 69; cf. LEO XIII, Encyclical Letter *Rerum Novarum* (15 May 1891), 19: *AAS* 23 (1890-1891), 651; JOHN PAUL II, Encyclical Letter *Sollicitudo Rei Socialis* (30 December 1987), 42: *AAS* 80 (1988), 573-574; PONTIFICAL COUNCIL FOR JUSTICE AND PEACE, *Compendium of the Social Doctrine of the Church*, 178.
- [14] Encyclical Letter *Redemptoris Hominis* (4 March 1979), 16: *AAS* 61 (1979), 290.
- [15] Cf. PONTIFICAL COUNCIL FOR JUSTICE AND PEACE, *Compendium of the Social Doctrine of the Church*, 159.
- [16] FRANCIS, *Letter to President Putin*, 4 September 2013: *L'Osservatore Romano*, 6 September 2013, p. 1.
- [17] Encyclical Letter *Pacem in Terris* (11 April 1963), 17: *AAS* 55 (1963), 265.